

MA
unde ergo habet zizania? Et ait illis.
Inimicus homo hoc fecit. Secuti autem
dixerunt ei. Vis immo et colligimus eas?
Et ait. Non. Ne forte colligentes zi-
zania eradicetis simul et triticum. Simi-
te utraq; crescere usq; ad messem: et in
tempore messis dicite melloribus. Col-
ligite primum zizania: et alligate ea fas-
culos ad comburendum: triticum autem
congregate in horreum meum. Aliam
parabolam proposuit eis dicens. Simile
est regnum celorum grano synapis: quod ac-
cipiens homo seminavit in agro suo:
quod minimum quidem est omnibus semi-
nibus. Cum autem creverit maius est o-
mnibus oleis: et fit arbor ita ut
volucres celi veniant et habitent in ra-
mis eius. Aliam parabolam locutus est
eis. Simile est regnum celorum fermento.
quod acceptum mulier abscondit in fari-
ne satis tribus: donec fermentatum est
totum. Hec omnia locutus est ihesus in
parabolis ad turbas: et sine parabo-
lis non loquebatur eis: ut impleteretur quod
dictum erat per prophetam dicentem. Ape-
riam in parabolis os meum: et ut dua-
bus abscondita a constitutione mundi.
Tunc dimissis turbis venit in domum:
et accesserunt ad eum discipuli eius di-
centes. Edissere nobis parabolam ziza-
norum agri. Qui respondens ait. Qui
seminat bonum semen est filius hominum.
Agri autem est mundus. Bonum vero semen.
Ipsi sunt filii regni. Zizania autem filii
sunt nequam. Inimicus autem qui semina-
vit ea est dyabolus. Mellis vero con-
summatio seculi est. Melliores autem
angeli sunt. Sicut ergo colligunt zi-
zania et ignem comburuntur: sic erit in
consummatione seculi. Misceat filius homi-
nis angelos suos: et colliget de regno
eius omnia scandala: et eos qui faciunt

iniquitatem: et mittent eos in raminum
ignis: ibi erit fletus et stridor dendum.
Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno pa-
tris eorum. Qui habet aures audiendi
audiat. Simile est regnum celorum thesau-
ro abscondito in agro: quem qui inve-
nit homo abscondit: et pre gaudio il-
lius vadit et vendit universa que habet:
et emit agrum illum. Item simile est regnum
celorum homini negotiatori: qui querenti
bonas margaritas. Invenit autem una
preciosa margarita: abiit et vendidit o-
mnia que habuit et emit eam. Item
simile est regnum celorum sagene misse in
mare: et ex omni genere piscium congre-
gari. Quam cum impleta esset educentes et
secus litus sedentes elegerunt bonos in
vasa: malos autem foras miserunt. Sic
erit in consummatione seculi. Exibunt
angeli: et separabunt malos de medio
iustorum: et mittent eos in raminum
ignis: ibi erit fletus et stridor dendum.
Intellegitis hec omnia? Dicitur ei. Etiam.
Ait illis. Ideo omnes scribae doctus in
regno celorum similis est homini patri-
familias: qui pater de thesauro suo
nova et vetera. Et factum est cum consum-
masset ihesus parabolam istam: transiit
inde. Et veniens in patriam suam docebat
eos in synagogis eorum: ita ut mirarentur
et dicerent. Unde huic sapientia hec et vir-
tutes? Nonne hic est fabri filius? Nonne
mater eius dicit maria et fratres eius iacobus
et ioseph et simon et iudas: et sorores
eius nonne omnes apud nos sunt? Unde
ergo huic omnia ista? Et sic scandalizaban-
tur in eo. Ihesus autem dixit eis. Non est
propheta sine honore nisi in patria sua:
et in domo sua. Et non fecit ibi virtutes
multas: propter incredulitatem illorum. **XXII**
In illo tempore audiuit herodes
tetrarcha famam ihesu: et ait

THE
pueris suis. Ipsi est iohannes baptista:
ipse surrexit a mortuis: et idcirco virtutes
operantur in eo. Herodes enim tenuit
iohanem et alligavit eum: et posuit in
carcerem propter herodiam uxorem fra-
tris sui. Dicebat enim illi iohannes.
Non licet tibi habere eam. Et volens
illum occidere timuit populum: quia sicut
propheta eum habebat. Die autem na-
talis herodis saltavit filia herodiadis
in mediu: et placuit herodi. Unde cum
iuramento pollicitus est ei dare: quocumque
postulasset ab eo. At illa premonita
a matre sua da michi inquit hic disci-
pulo: caput iohannis baptiste. Et contri-
status est rex: propter iuramentum autem et
eos qui pariter recubebant iussit dari.
Missusque et decollavit iohannem in car-
cere. Et allatum est caput eius in disco: et
datum est puella: et illa attulit matri
sue. Et accedentes discipuli eius nule-
runt corpus et sepelierunt illud: et veni-
entes nuntiaverunt ihesu. Quod cum
audisset ihesus secellit inde in navicu-
lam: in locum desertum seorsum. Et cum
audissent turbe secute sunt eum prodesse
de civitatibus. Et reversus vidit turbam
multam: et misertus est eis: et curavit
languidos eorum. Vespere autem facto ac-
cesserunt ad eum discipuli eius dicentes.
Desertus est locus: et hyem iam precepit
dimitti turbas: ut euntes in castella
emant sibi escas. Ihesus autem dixit eis.
Non habent necesse ire: date illis vos
manducare. Responderunt ei. Non ha-
bemus hic nisi quatuor panes et duos
piscis. Qui ait eis. Adferre michi illos
hic. Et cum iussisset turbam discubere
supra secus: acceptis quoque panibus et du-
obus piscibus: aspiciens in celum benedi-
xit et fregit: et dedit discipulis panes:
discipuli autem turbis. Et manducaverunt

omnes: et saturati sunt. Et tulit re-
liquias duodecim cophino: fragmenti-
um plenos. Manducantium autem fuit
numerus quique milia virorum: receptis
mulieribus et parvulis. Et statim iussit
discipulos ascendere in naviculam:
et praecedere eum transseant donec dimi-
ttere turbas. Et dimissa turba ascendit
in montem solus orare. Vespere autem
facto solus erat ibi. Navicula autem
in medio mari iactabatur fludibus.
Erat enim contrarius ventus. Quarta
autem vigilia noctis: venit ad eos ab-
ulans super mare. Et videntes eum super ma-
re ambulante: turbati sunt dicentes: quia san-
tasima est. Et per timorem clamaverunt.
Statimque ihesus locutus est eis dicens.
Habete fiduciam: ego sum: nolite timere.
Respondens autem petrus dixit. Domine
si tu es: iube me venire ad te super aquas.
At ipse ait. Veni. Et descendens petrus
de navicula ambulabat super aquam ut
veniret ad ihesum. Videns vero ventum
validum timuit. Et cum cepisset mergi:
clamavit dicens. Domine salvi me fac.
Et continuo ihesus extendens manum
apprehendit eum: et ait illi. Modice
fidei quare dubitasti? Et cum ascendisset
in naviculam: cessavit ventus. Qui autem
in navicula erant: venerunt et adoraverunt
eum dicentes. Vere filius dei es. Et cum
transisset: venerunt in terram genesar.
Et cum cognovissent eum viri loci il-
lius: miserunt in universam regionem
illam: et obulerunt ei omnes male habentes:
et rogabant eum ut vel subbram vesti-
menti eius tangerent. Et quicumque te-
riggerunt: salvi facti sunt. **XXIII**
Quoniam accesserunt ad eum ab ihero-
solymis scribae et pharisaei dicentes.
Quare discipuli tui transgrediuntur
traditiones seniorum? Non enim lavant